



Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije  
**SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 4/12**  
V Luxembourg, 26. januarja 2012

Sodba v zadevi C-586/10  
Bianca Küçük

## **Obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas lahko upravičuje potreba po nadomeščanju, tudi če se ta potreba ponavlja ali je celo stalna**

*To, da pri sklepanju teh zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas ni prišlo do zlorabe, se lahko, če je to potrebno, preveri ob upoštevanju števila teh pogodb in skupnega časa njihovega trajanja*

Pravo Unije<sup>1</sup>, s katerim se uveljavlja okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med evropskimi socialnimi partnerji, predpostavlja, da so pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas prevladujoča oblika delovnih razmerij. Zato državam članicam nalaga sprejetje ukrepov za preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas. Med temi ukrepi lahko med drugim določijo „objektivne razloge“, ki upravičujejo obnovitev takih pogodb. Nemško pravo določa, da je začasno nadomeščanje delavca tak objektivni razlog, zlasti če gre za nadomeščanje zaradi porodniškega ali starševskega dopusta.

Bianca Küçük je bila v obdobju enajstih let zaposlena pri Land Nordrhein-Westfalen (Severno Porenje – Vestfalija, Nemčija) kot sodna uslužbenka pri Amtsgericht Köln (okrožno sodišče v Kölnu, Nemčija) na podlagi skupaj trinajst pogodb o zaposlitvi za določen čas. Vse te pogodbe so bile sklenjene zaradi nadomeščanja uslužbencev, zaposlenih za nedoločen čas, ki so bili začasno na dopustu (na primer na starševskem dopustu).

B. Küçük je pred Arbeitsgericht Köln (delovno sodišče v Kölnu, Nemčija) uveljavljala, da je njena zadnja pogodba o zaposlitvi postala pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas, ker ni bil podan objektivni razlog, ki bi upravičeval časovno omejitev te pogodbe. Pri skupaj trinajst zaporednih pogodbah o zaposlitvi za določen čas v obdobju enajst let naj ne bi bilo nikakor več mogoče šteti, da gre za začasno potrebo po nadomeščanju. Bundesarbeitsgericht (zvezno delovno sodišče), ki odloča v tem sporu na zadnji stopnji, je Sodišču postavilo vprašanje glede razlage upoštevni določb prava Unije.

Sodišče je v današnji sodbi ugotovilo, da začasna potreba po delavcih zaradi nadomeščanja – kot to določa nemško pravo – načeloma lahko pomeni objektivni razlog v smislu prava Unije, ki upravičuje tako to, da so pogodbe o zaposlitvi z delavci, ki nekoga nadomeščajo, sklenjene za določen čas, kot tudi to, da se te pogodbe obnovijo.

Zgolj to, da se delodajalčeva potreba po začasnem nadomeščanju ponavlja ali je celo stalna in da se to nadomeščanje lahko zagotovi z zaposlitvijo delavcev na podlagi pogodb o zaposlitvi za nedoločen čas, ne pomeni, da ni podan tak objektivni razlog, niti da je prišlo do zlorabe. Določitev zahteve, da je treba pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas skleniti vedno, kadar se na podlagi velikosti zadevnega podjetja ali subjekta in sestave zaposlenih ugotovi, da se delodajalec srečuje s ponavljajočo se in stalno potrebo po delavcih zaradi nadomeščanja, bi presegla cilje, ki se uresničujejo z okvirnim sporazumom, ki so ga sklenili evropski socialni partnerji in ki ga uveljavlja pravo Unije, in bi kršila diskrecijsko pravico, ki je prepuščena državam članicam in socialnim partnerjem.

<sup>1</sup> Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o uveljavitvi okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenem med splošnimi medpanožnimi organizacijami (ETUC, UNICE in CEEP) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

Vendar morajo nacionalni organi ob tem, ko v konkretnem primeru presoja vprašanje, ali je obnovitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas upravičena na podlagi objektivnega razloga, kot je začasna potreba po delavcih zaradi nadomeščanja, upoštevati vse okoliščine primera, vključno s številom in celotnim trajanjem pogodb za določen čas, ki so bile v preteklosti sklenjene z istim delodajalcem.

---

**OBVESTILO:** Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

---

*Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.*

*[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.*

*Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793*

*Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106*